

15573/14

(OR. en)

PRESSE 584
PR CO 58

KOMUNIKAT PRASOWY

3346. posiedzenie Rady

Sprawy zagraniczne

Bruksela, 17 i 18 listopada 2014 r.

Przewodnicząca **Federica Mogherini**
Wysoka Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych
i Polityki Bezpieczeństwa

P R A S A

Główne wyniki posiedzenia Rady

Głównym tematem posiedzenia Rady do Spraw ogólnych była sytuacja na **Ukrainie**. Rada ponownie wezwała wszystkie strony do pełnego wdrożenia dokumentów z Mińska. Zaapelowała w szczególności o przestrzeganie zawieszenia broni, wycofanie wszystkich nielegalnych ugrupowań zbrojnych i sprzętu wojskowego, a także o zabezpieczenie granicy ukraińsko-rosyjskiej.

Rada stwierdziła, że wybory na Ukrainie, które odbyły się 26 października, stanowiły istotny krok w ukraińskich aspiracjach dotyczących konsolidacji jej demokratycznego rozwoju. Federica Mogherini, wysoka przedstawiciel UE do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, dodała: „Daliśmy jasno do zrozumienia, że od nowego rządu oczekujemy, by zaangażował się w reformy na szczeblu wewnętrznym, ponieważ ma to kluczowe znaczenie dla zagwarantowania unijnego wsparcia i pomocy. Złożę wizytę w Kijowie zaraz po utworzeniu nowego rządu.”.

Po dokonaniu oceny sytuacji w terenie, Rada wezwała ESDZ i Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego decyzji w sprawie dodatkowych wpisów do wykazu w odniesieniu do separatystów. Stosowna decyzja zostanie podjęta do końca bieżącego miesiąca.

Rada ustaliła również, że w dniu 1 grudnia uruchomiona zostanie misja doradcza Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine). Misja będzie zapewniać doradztwo w zakresie reform w cywilnym sektorze bezpieczeństwa na Ukrainie i porady w zakresie wdrażania reform. Wysoka przedstawiciel i ukraiński minister spraw zagranicznych Pawło Klimkin podpisali też porozumienie o statusie misji EUAM Ukraine.

Ministrowie obrony państw UE spotkali się na swoim organizowanym co pół roku posiedzeniu w ramach Rady. Omówili z sekretarzem generalnym NATO Jensem Stoltenbergiem **sytuację w zakresie bezpieczeństwa w szerszym sąsiedztwie UE**. Podsumowując, Rada podkreśliła, że obecne konflikty i niestabilność w krajach sąsiadujących nadal budzą poważne obawy. Przypomniała, że jak najszybciej należy umożliwić przyjęcie większej odpowiedzialności przez państwa członkowskie jako gwarantów bezpieczeństwa na szczeblu międzynarodowym oraz w sąsiedztwie UE.

SPIS TREŚCI¹

UCZESTNICY	5
-------------------------	----------

OMAWIANE PUNKTY

Ukraina.....	7
Bliskowschodni proces pokojowy	10
Ebola	12
Balkany Zachodnie / Bośnia i Hercegowina.....	15
Libia	15
Budżet Europejskiej Agencji Obrony na rok 2015	15
Operacje wojskowe UE.....	15
Sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w szerszym sąsiedztwie UE	15
Perspektywy dla wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.....	16

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

SPRAWY ZAGRANICZNE

– Gruzja – Plan działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego	21
– Rada Stowarzyszenia UE–Gruzja.....	21
– Stosunki z Gruzją i Republiką Mołdawii	21
– Ukraina – środki ograniczające	22
– Rada Współpracy UE – Republika Kirgiska	22

¹

- Jeżeli deklaracje, konkluzje lub rezolucje zostały przez Radę formalnie przyjęte, jest to zaznaczone w tytule danego punktu, a tekst jest umieszczony w cudzysłowie.
- Dokumenty, do których odesłano w tekście, są dostępne na internetowej stronie Rady (<http://www.consilium.europa.eu>).
- Gwiazdką oznaczono akty przyjęte wraz z oświadczeniami do protokołu Rady przeznaczonymi do wiadomości publicznej; oświadczenia te można znaleźć na wyżej wspomnianej internetowej stronie Rady lub uzyskać z biura prasowego.

WSPÓLNA POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

–	Misja doradcza UE na Ukrainie	23
–	Zdolności wojskowe UE.....	23
–	Sprawozdanie szefa Europejskiej Agencji Obrony	23
–	Ramy polityki UE w zakresie cyberobrony.....	23
–	Ramy polityki w zakresie systematycznej i długoterminowej współpracy w dziedzinie obronności.....	23

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

–	42. posiedzenie Rady EOG.....	24
---	-------------------------------	----

UCZESTNICZY

Wysoki przedstawiciel

Federica MOGHERINI

wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych
i polityki bezpieczeństwa

Belgia:

Didier REYNDERS

wicepremier oraz minister spraw zagranicznych, handlu
zagranicznego i spraw europejskich
minister obrony, odpowiedzialny za służbę cywilną

Steven VANDEPUT

Bulgaria:

Daniel MITOW

Nikołaj NENCZEW

minister spraw zagranicznych
minister obrony

Republika Czeska:

Lubomir ZAORÁLEK

Martin STROPNICKÝ

minister spraw zagranicznych
minister obrony

Dania:

Martin LIDEGAARD

Nicolai WAMMEN

minister spraw zagranicznych
minister obrony

Niemcy:

Frank-Walter STEINMEIER

Ursula VON DER LEYEN

federalny minister spraw zagranicznych
federalny minister obrony

Estonia:

Matti MAASIKAS

Lembit UIBO

stały przedstawiciel
ambasador, przedstawiciel w Komitecie Politycznym
i Bezpieczeństwa

Irlandia:

Charles FLANAGAN

Simon COVENEY

minister spraw zagranicznych i handlu
minister obrony

Grecja:

Evangelos VENIZELOS

Fotini GENNIMATA

wicepremier, minister spraw zagranicznych
wiceminister obrony

Hiszpania:

José Manuel GARCIA-MARGALLO Y MARFIL

Pedro MORENÉS EULATE

minister spraw zagranicznych i ds. współpracy
minister obrony

Francja:

Harlem DÉSIR

Jean-Yves LE DRIAN

sekretarz stanu ds. europejskich
minister obrony

Chorwacja:

Vesna PUSIĆ

Ante KOTROMANOVIĆ

pierwsza wicepremier i minister spraw zagranicznych
i europejskich
minister obrony

Włochy:

Paolo GENTILONI

Roberta PINOTTI

minister spraw zagranicznych
minister obrony

Cypr:

Ioannis KASOULIDES

Christoforos FOKAIDES

minister spraw zagranicznych
minister obrony

Łotwa:

Edgars RINKĒVIČS

Andrejs PANTELĒJEVS

minister spraw zagranicznych
sekretarz parlamentarny w Ministerstwie Obrony

Litwa:

Linās A. LINKEVIČIUS
Juozas OLEKAS

minister spraw zagranicznych
minister obrony narodowej

Luksemburg:

Jean ASSELBORN

Etienne SCHNEIDER

minister spraw zagranicznych i europejskich, minister ds.
imigracji i azylu
wicepremier, minister spraw gospodarczych, minister
bezpieczeństwa wewnętrznego, minister obrony

Węgry:

Péter SZIJJÁRTÓ
Csaba HENDE

minister spraw zagranicznych i handlu
minister obrony

Malta:

George VELLA
Marlene BONNICI

minister spraw zagranicznych
stały przedstawiciel

Niderlandy:

Bert KOENDERS
Jeanine HENNIS-PLASSCHAERT

minister spraw zagranicznych
minister obrony

Austria:

Sebastian KURZ

Gerald KLUG

federalny minister do spraw Europy, integracji i spraw
zagranicznych
federalny minister obrony narodowej i sportu

Polska:

Grzegorz SCHETYNA
Tomasz SIEMONIAK

minister spraw zagranicznych
wicepremier, minister obrony

Portugalia:

Rui MACHETE
José Pedro AGUIAR BRANCO

minister stanu i spraw zagranicznych
minister obrony

Rumunia:

George CIAMBA
Valeriu NICUȚ

sekretarz stanu, Ministerstwo Spraw Zagranicznych
sekretarz stanu ds. obrony i planowania

Słowenia:

Karl ERJAVEC
Janko VEBER

wicepremier, minister spraw zagranicznych
minister obrony

Słowacja:

Miroslav LAJČÁK
Ľubomír ČAŇO

wicepremier, minister spraw zagranicznych
ambasador, przedstawiciel w Komitecie Politycznym
i Bezpieczeństwa

Finlandia:

Erkki TUOMIOJA
Carl HAGLUND

minister spraw zagranicznych
minister obrony

Szwecja:

Margot WALLSTRÖM
Peter HULTQVIST

minister spraw zagranicznych
minister obrony

Zjednoczone Królestwo:

Philip HAMMOND

Julian BRAZIER

minister spraw zagranicznych i minister ds. Wspólnoty
Narodów
minister ds. sił rezerwowych

Komisja:

Johannes HAHN
Christos STYLIANIDES
Elżbieta BIEŃKOWSKA
Neven MIMICA

członek
członek
członek
członek

OMAWIANE PUNKTY**Ukraina**

Rada szczegółowo omówiła sytuację na Ukrainie, w tym perspektywy procesu pokojowego, reformy w następstwie niedawnych wyborów i reakcję UE na bieżące wydarzenia.

Rada przyjęła następujące konkluzje:

- „1. Przywołując konkluzje Rady Europejskiej z dnia 24 października 2014 r. i posiedzenie Rady do Spraw Zagranicznych w dniu 20 października 2014 r., Rada potwierdza poparcie UE dla protokołu i memorandum z Mińska jako kroku w kierunku trwałego rozwiązania politycznego kryzysu, które musi opierać się na poszanowaniu niezależności, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy. Poważnie zaniepokojona niedawnym zmasowanym ostrzałem i doniesieniami o tym, że znad granicy rosyjskiej w kierunku obszarów zajętych przez separatystów zbliżają się konwoje ze znaczną ilością ciężkiego uzbrojenia, czołgów i oddziałów bez insygniów, Rada wzywa wszystkie strony, by sprawnie i bez dalszej zwłoki w pełni wdrożyły protokół i memorandum z Mińska. Po raz kolejny podkreśla w tym kontekście odpowiedzialność Federacji Rosyjskiej. Rada wzywa zwłaszcza do zaprzestania ciągłych naruszeń zawieszenia broni, wycofania wszystkich nielegalnych i obcych ugrupowań zbrojnych, najemników i sprzętu wojskowego, a także do zabezpieczenia granicy ukraińsko-rosyjskiej poprzez stałe monitorowanie ze strony OBWE.
2. Rada z zadowoleniem przyjmuje przeprowadzenie na Ukrainie w dniu 26 października krajowych wyborów parlamentarnych, które stanowią istotny krok w ukraińskich aspiracjach dotyczących konsolidacji jej demokratycznego rozwoju zgodnie z jej międzynarodowymi zobowiązaniami. Rada oczekuje na szybkie utworzenie nowego rządu. Zgodnie z wynikami wyborów należy dążyć do szerokiego narodowego konsensusu z myślą o zintensyfikowaniu bardzo potrzebnych na Ukrainie reform politycznych i gospodarczych, w tym reformy konstytucyjnej, decentralizacji, reformy sądownictwa, egzekwowania prawa, walki z korupcją i zapewnienia praw osobom należącym do mniejszości narodowych. Odnowiony, pluralistyczny i obejmujący cały kraj dialog narodowy na temat reform będzie istotny dla umocnienia jedności i wewnętrznej spójności Ukrainy.
3. Unia Europejska uważa przeprowadzenie w dniu 2 listopada „wyborów prezydenckich i parlamentarnych” w Donieckiej „Republice Ludowej” i Ługańskiej „Republice Ludowej” za nielegalne i nieuprawnione, i nie uznaje ich wyników. Tzw. „wybory” stanowią naruszenie litery i ducha protokołu z Mińska. UE wzywa Rosję do przyjęcia odpowiedzialności w tym względzie. Wszystkie strony powinny pracować na rzecz szybkiego zorganizowania w tych częściach regionów donieckiego i ługańskiego wyborów lokalnych zgodnie z ukraińskim prawem, jak przewidziano w protokole z Mińska, stanowią one bowiem jedyny legalny i uprawniony środek odnowienia demokratycznego mandatu władz lokalnych.
4. Dokonawszy oceny sytuacji w terenie, Rada wzywa ESDZ i Komisję do przedstawienia do końca miesiąca wniosku dotyczącego decyzji w sprawie dodatkowych wpisów do wykazu dotyczących separatystów. Rada nadal będzie ściśle monitorować sytuację w terenie i dostosuje do niej swoje działania.

5. Aby zapewnić realizację zobowiązań podjętych przez strony na mocy porozumień z Mińska, Rada podkreśla potrzebę zintensyfikowania rozmów w ramach trójstronnej grupy kontaktowej, z poparciem przedstawiciela urzędującego przewodniczącego OBWE, i wzywa wszystkich zainteresowanych uczestników do aktywnego i konstruktywnego zaangażowania. Rada potwierdza istotną rolę specjalnej misji obserwacyjnej OBWE w realizacji protokołu z Mińska i memorandum z Mińska oraz potrzebę zapewnienia tej misji zasobów koniecznych do wywiązywania się z zadań. Przypomina wszystkim zainteresowanym stronom o ich odpowiedzialności za bezpieczne środowisko pracy obserwatorów i za bezpieczeństwo sprzętu OBWE, w tym bezzałogowych statków powietrznych. UE i państwa członkowskie są gotowe do zapewnienia specjalnej misji obserwacyjnej OBWE zwiększonego wsparcia finansowego i wsparcia w naturze. Rada potwierdza również swoje poparcie dla szybkiego poszerzenia zakresu i przedłużenia mandatu misji obserwacyjnej OBWE w rosyjskich punktach granicznych. Pełna i skuteczna kontrola granic przez Ukrainę jest konieczna i Rada wzywa Rosję, by to uszanowała.
6. Rada z zadowoleniem przyjmuje ostatnio wynegocjowany przez OBWE dostęp do miejsca katastrofy MH17, który umożliwił zabranie szczątków ofiar i ich rzeczy osobistych oraz odzyskanie wraku. Rada ponawia swoje wezwanie do wszystkich zaangażowanych państw i podmiotów, by zapewniły pełen, bezpieczny i nieograniczony dostęp do miejsca katastrofy – tak by można było zakończyć repatriację i odzyskiwanie szczątków oraz dochodzenie – oraz by zaoferowały pełną współpracę w ramach toczących się niezależnych dochodzeń międzynarodowych w sprawie przyczyn katastrofy i tożsamości osób za nią odpowiedzialnych. Konieczne jest zapewnienie integralności tych międzynarodowych dochodzeń. Rada podkreśla, że osoby bezpośrednio i pośrednio odpowiedzialne za strącenie MH17 zostaną rozliczone i osądzone.
7. Rada z dużym zaniepokojeniem śledzi wpływ konfliktu na sytuację humanitarną we wschodniej Ukrainie i stwierdza, że dotyka on coraz większą liczbę ludzi. UE wzywa wszystkie strony konfliktu do przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego i zasad humanitarnych, co ma pomóc chronić ludność cywilną i infrastrukturę przed skutkami walk i ułatwiać pracę międzynarodowym organizacjom humanitarnym. Wpływ konfliktu na sytuację humanitarną ludności cywilnej nie powinien być wykorzystywany do celów politycznych ani wojskowych. Wsparcia należy udzielać odpowiednimi kanałami w porozumieniu z władzami Ukrainy. Rada podkreśla konieczność dalszego mobilizowania pomocy unijnej i międzynarodowej, w tym pomocy na rzecz krótkoterminowych celów humanitarnych i odbudowy. Z zadowoleniem przyjmuje rolę Komisji i ESDZ w ułatwianiu i zwiększaniu koordynacji pomocy unijnej. Z zadowoleniem przyjmuje również przyjęcie przez Radę Najwyższą ustawy dotyczącej osób wewnątrznie przesiedlonych i oczekuje, że ustawa ta zostanie podpisana i wdrożona w trybie priorytetowym. Rada zachęca ukraińskie władze do podjęcia zdecydowanych działań, by dostosować ramy prawne i administracyjne z myślą o usprawnieniu dostarczania pomocy międzynarodowej.

8. Z zadowoleniem przyjmując wysiłki misji międzynarodowych na rzecz monitorowania sytuacji pod względem praw człowieka, Rada potwierdza swoje ogromne zaniepokojenie bardzo niekorzystnymi wydarzeniami we wschodniej Ukrainie i na półwyspie krymskim, w szczególności ciągłymi prześladowaniami i zastraszaniem społeczności krymskich Tatarów. Rada ponawia swoje wezwanie do wszystkich stron, by zapewniły międzynarodowym podmiotom zajmującym się prawami człowieka pełny, swobodny i nieograniczony dostęp do całego terytorium Ukrainy, w tym Krymu i Sewastopola, których nielegalne zajęcie UE potępia i którego nie uznaje. Rada potwierdza swoje zobowiązanie dotyczące pełnej realizacji polityki o nieuznawaniu nielegalnego zajęcia Krymu i Sewastopola, w tym poprzez dalsze działania w kontekście tej polityki.
9. Rada z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie w dniu 1 listopada 2014 r. tymczasowego stosowania istotnych części układu o stowarzyszeniu między UE a Ukrainą i przypomina, że odnowiony proces reform, obejmujący odpowiednie przygotowanie do przyszłej realizacji tytułu IV układu, będzie kluczowy dla politycznego stowarzyszenia i gospodarczej integracji Ukrainy z UE. Rada wzywa rząd Ukrainy do przyspieszenia wdrażania reform i potwierdza, że UE jest gotowa, by we współpracy z innymi darczyńcami i międzynarodowymi instytucjami finansowymi wspierać wdrażanie kompleksowego pakietu reform i odbudowę ukraińskiej gospodarki.
10. Podkreślając znaczenie niezakłóconych dostaw energii z Rosji do Europy na mocy zawartych umów, Rada z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte – w następstwie kilkumiesięcznych negocjacji trójstronnych – w dniu 30 października w sprawie zimowego pakietu dostaw gazu z Rosji na Ukrainę do końca marca 2015 r. Realizacja tego porozumienia powinna zwiększyć bezpieczeństwo dostaw gazu dla Ukrainy i jej mieszkańców oraz zapewnić stabilny, wystarczający i nieprzerwany tranzyt gazu do Europy podczas tegorocznej zimy. W tym kontekście wzajemne połączenia i odwrócone przepływy gazu z państw członkowskich znacząco przyczyniły się do bezpieczeństwa energetycznego Ukrainy. Ukraina będzie musiała jeszcze w pełni wdrożyć reformę sektora energetycznego, w tym w zakresie wydajności energetycznej, i inne środki służące zmniejszeniu popytu na energię w perspektywie krótkoterminowej. Rada potwierdza również swoje wsparcie dla rządu ukraińskiego w zakresie dalszej restrukturyzacji sektora gazu ziemnego.
11. Rada z zadowoleniem przyjmuje podpisanie porozumienia o statusie misji doradczej Unii Europejskiej, co stanowi znak ciągłej gotowości rządu ukraińskiego do pilnego i skutecznego zajęcia się reformą cywilnego sektora bezpieczeństwa. Ścisła współpraca z odpowiednimi władzami Ukrainy będzie konieczna, by w pełni wykorzystać poparcie UE dla Ukrainy we wdrażaniu kluczowych reform. Rada potwierdza znaczenie koordynacji i spójności z innymi wysiłkami UE, OBWE i innych podmiotów międzynarodowych”.

Bliskowschodni proces pokojowy

Podczas obiadu ministrowie wymienili poglądy na temat ostatnich wydarzeń dotyczących bliskowschodniego procesu pokojowego, po wizycie wysokiej przedstawiciel w tym regionie.

Rada przyjęła następujące konkluzje:

- „1. UE jest poważnie zaniepokojona rosnącym napięciem i wzrostem przemocy w regionie. Potępia wszystkie niedawne ataki terrorystyczne i składa kondolencje w związku ze śmiercią ofiar. Wzywa wszystkie strony, by powstrzymały się od jakichkolwiek kroków, które mogłyby pogorszyć sytuację poprzez podżeganie, prowokacje, nadmierne użycie siły lub retorsje. UE apeluje do przywódców politycznych reprezentujących wszystkie strony, by współpracowali, podejmując widoczne działania na rzecz zahamowania eskalacji sytuacji. W tym względzie UE jest szczególnie zaniepokojona budzącymi obawy wydarzeniami i powtarzającymi się brutalnymi starciami na Wzgórzu Świątynnym (Al-Haram asz-Szarif). UE apeluje o pełne poszanowanie świętych miejsc. Jakakolwiek zmiana status quo miałyby skutki zdecydowanie destabilizujące. UE w pełni uznaje rolę Jordanii jako strażnika świętych miejsc muzułmanów w Jerozolimie i z zadowoleniem przyjmuje zorganizowane w Ammanie 13 listopada trójstronne spotkanie z udziałem króla Abdullaha II, sekretarza stanu Johna Kerry'ego i premiera Benjamina Netanjahu, na którym uzgodniono konkretne kroki na rzecz uspokojenia sytuacji. UE oczekuje na szybkie i skuteczne wdrożenie tych środków.
2. Należy unikać kroków, które stawiałyby pod znakiem zapytania zadeklarowane zobowiązania do rozwiązania tej kwestii będącego wynikiem negocjacji. UE głęboko ubolewa nad niedawnymi wywłaszczeniami na terenach w pobliżu Betlejem, niedawnym ogłoszeniem planów założenia nowych osiedli, w szczególności w Givat Hamatos, Ramat Szlomo i Har Homa oraz Ramot, a także nad planami przesiedlenia Beduinów na Zachodnim Brzegu i stale prowadzonymi wyburzeniami, także budynków postawionych w ramach projektów finansowanych przez UE i państwa członkowskie oraz zdecydowanie sprzeciwia się wszelkim takim działaniom. Wzywa Izrael, by odwołał te decyzje, sprzeczne z prawem międzynarodowym i bezpośrednio zagrażające rozwiązaniu dwupaństwowemu. Ostatnie działania osadnicze we wschodniej Jerozolimie poważnie podważają możliwość wykorzystania Jerozolimy jako stolicy obu państw. Przypominając, że takie osadnictwo jest niezgodne z prawem międzynarodowym, UE i jej państwa członkowskie pozostają zaangażowane w zapewnianie trwałego, pełnego i skutecznego wdrożenia obowiązujących przepisów Unii Europejskiej i ustaleń dwustronnych mających zastosowanie do produktów pochodzących z osiedli. UE uważnie przygląda się sytuacji i jej szerszym skutkom i pozostaje gotowa do podjęcia dalszych działań, tak by rozwiązanie dwupaństwowe było wciąż możliwe.
3. UE podkreśla swoje zaniepokojenie bardzo trudną sytuacją humanitarną w Strefie Gazy; sytuacja ta nadal wymaga podjęcia odpowiednich działań, czyli pilnego odbudowania podstawowej infrastruktury i przywrócenia usług. UE z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania wspólnoty międzynarodowej dotyczące odbudowy Strefy Gazy. Zobowiązań tych należy szybko dotrzymać, z uwagi na pilne potrzeby ludności Strefy Gazy. UE wzywa strony do pełnego wdrożenia tymczasowego mechanizmu monitorowania i weryfikacji materiałów do odbudowy, wynegocjowanego przez Organizację Narodów Zjednoczonych, Izrael i Narodową Władzę Palestyńską, jako istotnego kroku umożliwiającego konieczne i pilne otwarcie przejść granicznych. Z zadowoleniem odnotowując niedawne jednorazowe przekazanie produktów rolnych i ryb ze Strefy Gazy na Zachodni Brzeg, UE podkreśla znaczenie zmiany izraelskiej polityki, która pozwoliłaby Strefie Gazy prowadzić regularną i stałą wymianę handlową.

4. UE wzywa do dokonania fundamentalnej zmiany sytuacji politycznej i gospodarczej w Strefie Gazy – to samo dotyczy też sytuacji w zakresie bezpieczeństwa – a także do położenia kresu izolacji Strefy. Strony powinny poczynić szybkie postępy na drodze do trwałego zawieszenia broni, w oparciu o ich umowę z Kairu z 26 sierpnia, by osiągnąć porozumienie kończące izolację Strefy Gazy i by wyjść naprzeciw uzasadnionym obawom Izraela dotyczącym bezpieczeństwa. Powrót do stanu sprzed ostatniego konfliktu nie wchodzi w grę. UE jest gotowa odegrać jedną z głównych ról w międzynarodowych działaniach na rzecz wsparcia trwałego zawieszenia broni, w tym poprzez szybkie reaktywowanie i ewentualne rozszerzenie zakresu działania i mandatu unijnych misji: EU BAM Rafah i EUPOL COPPS. UE wzywa wszystkie właściwe strony do stworzenia warunków, które pozwolą jej odegrać taką rolę.
5. UE popiera wysiłki palestyńskiego rządu jedności narodowej i prezydenta Mahmuda Abbasa oraz zdecydowanie namawia Narodową Władzę Palestyńską, by stopniowo obejmowała swoje obowiązki jako zarządzający Strefą Gazy, także w dziedzinie bezpieczeństwa, administracji cywilnej i dzięki obecności na przejściach granicznych w Strefie Gazy. UE z zadowoleniem przyjmuje zwołanie pierwszego posiedzenia gabinetu w Strefie Gazy jako pozytywny krok i wzywa wszystkie palestyńskie frakcje polityczne, by położyły kres podziałom wewnętrznym. UE jest zaniepokojona niedawnymi atakami bombowymi w Strefie Gazy skierowanymi przeciwko przywódcom Al-Fatah.
6. Niestabilna sytuacja w Gazie, niedawny wzrost przemocy w Jerozolimie i pogarszająca się sytuacja regionalna wskazują na potrzebę wprowadzenia kompleksowego pokoju, który położy kres wszelkim żądaniom i zaspokoi uzasadnione aspiracje obu stron, w tym izraelskie aspiracje dotyczące bezpieczeństwa i palestyńskie aspiracje dotyczące uznania państwa. UE z zadowoleniem przyjmuje kolejne wysiłki sekretarza stanu Johna Kerry'ego na rzecz pomocy stronom w powrocie do stołu negocjacyjnego oraz wzywa strony i wszystkie główne podmioty – w tym kwartet bliskowschodni, Ligę Państw Arabskich i RB ONZ – by podjęły kroki konieczne w tym celu. W związku z tym UE potwierdza swoje strategiczne zainteresowanie zakończeniem konfliktu i jest gotowa odgrywać ważną rolę i aktywnie przyczynić się do będącego wynikiem negocjacji rozwiązania wszystkich kwestii dotyczących ostatecznego statusu; UE przywołuje warunki uzgodnione w lipcu 2014 r. i zawarte w konkluzjach Rady. UE z zadowoleniem przyjmuje niedawną wizytę w regionie wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej Komisji Federiki Mogherini, podkreślając jej zaangażowanie oraz zaangażowanie UE w tę priorytetową kwestię.

UE przypomina, że przyszły rozwój jej stosunków z partnerami izraelskimi i palestyńskimi będzie uzależniony również od ich zaangażowania w osiągnięcie trwałego pokoju opartego na rozwiązaniu dwupaństwowym”.

Ebola

Koordynator UE ds. eboli Christos Stylianides przedstawił Radzie informacje na temat swoich priorytetów, a także na temat ustaleń będących rezultatem wizyty, którą odbył wraz z komisarzem ds. zdrowia Vytenisem Andriukaitisem, w państwach dotkniętych epidemią w Afryce Zachodniej.

Rada przyjęła następujące konkluzje:

- „1. Unia Europejska (UE) jest nadal głęboko zaniepokojona rozprzestrzenianiem się wirusa Ebola, który w dalszym ciągu zbiera swoje śmiertelne żniwo w Gwinei, Sierra Leone i w Liberii, a jego niszczące skutki są odczuwalne w całym regionie Afryki Zachodniej i poza nim. Wyraża również swoje zaniepokojenie nowymi potwierdzonymi przypadkami w Mali. Uznaje niespotykane dotąd przekrojowe wysiłki krajowe, regionalne i międzynarodowe, które mają na celu zwalczanie choroby, i potwierdza swoje zdecydowane zobowiązanie do dalszego zintensyfikowania reagowania w zakresie powstrzymywania, zwalczania i ostatecznie opanowania epidemii.
2. UE uznaje heroiczne wysiłki zarówno krajowych jak i międzynarodowych pracowników służby zdrowia i służb pokrewnych, oddaje hołd tym, którzy poświęcili swoje życie, aby wyeliminować tę chorobę i podkreśla znaczenie, jakie ma unikanie stygmatyzacji powracających pracowników służby zdrowia. Rada podkreśla, że pracownicy służby zdrowia i służb pokrewnych muszą być na wszystkich szczeblach wspierani przez instytucje publiczne, towarzystwa i podmioty prywatne, aby zagwarantować, że będą mogli skutecznie działać w państwach dotkniętych epidemią, a także po powrocie.
3. Rada nadal przyznaje, że konieczny jest połączony, skoordynowany i zwiększony wysiłek, aby opanować epidemię i zapewnić potrzebną i odpowiednią pomoc krajom dotkniętym epidemią i krajom sąsiednim.
4. Unia Europejska w pełni popiera rządy zainteresowanych państw, a także ogólną rolę koordynacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) w odniesieniu do międzynarodowej pomocy w odpowiedzi na kryzys związany z ebolą, w tym rolę Francji, Zjednoczonego Królestwa i Stanów Zjednoczonych w stosunku do trzech państw najbardziej dotkniętych kryzysem. Z zadowoleniem przyjmuje również rosnącą mobilizację państw i organizacji afrykańskich. UE z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie podczas nadzwyczajnego szczytu w Akrze w dniu 6 listopada przez szefów państw i rządów Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) regionalnego zintegrowanego operacyjnego planu reagowania w odpowiedzi na gorączkę krwotoczną Ebola. UE oczekuje jego szybkiego wdrożenia i jest gotowa wspierać wzmocnioną rolę regionu w zwalczaniu epidemii poprzez zacieśnienie współpracy z ECOWAS i jej państwami członkowskimi w ramach szerszych działań pod egidą ONZ. Z zadowoleniem przyjmuje odnowione starania Unii Afrykańskiej w celu uporania się z kryzysem. W tym względzie UE z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie z Brisbane grupy G20 w sprawie eboli.

5. Rada przywołuje swoje konkluzje oraz konkluzje Rady Europejskiej z sierpnia i października 2014 r.; w świetle postępującego pogorszenia sytuacji w zakresie epidemii eboli, na październikowym posiedzeniu Rada Europejska mianowała komisarza Christosa Stylianidesa koordynatorem UE ds. eboli, zobowiązała się zapewnić 1 mld EUR na pokrycie działań krótko- i długoterminowych oraz na zwiększenie liczby międzynarodowych pracowników służby zdrowia i służb pokrewnych pomagających państwom regionu w zwalczaniu wirusa. W tym względzie Rada odnotowuje postępy poczynione w odpowiedzi na te zobowiązania oraz wdrożenie kompleksowych unijnych ram reagowania.
6. Rada z zadowoleniem przyjmuje w szczególności szybkie zwiększenie łącznych deklaracji dotyczących finansowania ze strony Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz szybkie osiągnięcie wyznaczonego przez Radę Europejską celu 1 mld EUR, które razem czynią z Unii Europejskiej głównego darczyńcę wśród wspólnoty międzynarodowej. Rada z zadowoleniem przyjmuje propozycje głównych zdolności oraz darów rzeczowych, w tym trwających wspólnych działań UE i państw członkowskich na rzecz zabezpieczenia dostaw pomocy drogą morską. Przypomina o konieczności dalszego zapewniania takiego wsparcia w reagowaniu na ebolę obejmującego korzystanie ze strategicznych możliwości tworzenia mostów powietrznych i zachęca państwa członkowskie do korzystania w tym względzie z istniejących mechanizmów.
7. Rada pochwała rosnącą liczbę przybywających na miejsce europejskich pracowników służby zdrowia. Potwierdza znaczenie dodatkowego i szybkiego wysłania do tego regionu odpowiednio wykwalifikowanych, wyszkolonych i doświadczonych pracowników służby zdrowia i pracowników pomocniczych. Podkreśla również konieczność skoordynowania – na podstawie najlepszych praktyk – podejścia w odniesieniu do mobilizacji ochotników. Zachęca państwa członkowskie, by – w bezpośredniej współpracy z koordynatorem UE ds. eboli oraz przy wsparciu zainteresowanych służb – podjęły odpowiednie kroki w kierunku zapewnienia szybkiego wysłania takich pracowników rekrutowanych jako ochotników oraz wykorzystania Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego jako platformy koordynacyjnej.
8. Rada zachęca Komisję, by – uwzględniając doświadczenia zdobyte przy okazji obecnego kryzysu oraz odnotowując działania Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) – wraz z państwami członkowskimi dokładniej przeanalizowała możliwość ustanowienia rezerwy zgłaszających się dobrowolnie ekspertów z zakresu opieki zdrowotnej z państw członkowskich, którzy mogliby być szybko wysyłani w określone miejsca. Szczegółowe prace powinny rozpocząć się po wyjściu z ostrej fazy kryzysu.
9. Przywołując swoje konkluzje z października, Rada podkreśla konieczność pełnego wdrożenia gwarancji odpowiedniej opieki dla międzynarodowych pracowników służby zdrowia i służb pokrewnych, w granicach dostępnych zasobów, aby zapewnić ich leczenie w najwłaściwszy sposób. Przypomina o znaczeniu dalszego wzmacniania istniejących zdolności w zakresie medycznej ewakuacji międzynarodowych pracowników służby zdrowia i służb pokrewnych na szczeblu Unii Europejskiej oraz – w zależności od przypadku – na szczeblu państw członkowskich. Rada z zadowoleniem przyjmuje pierwsze zobowiązania państw członkowskich w tym względzie.

10. Rada z zadowoleniem przyjmuje ponadto wzmocnienie gotowości w UE oraz poprawę wewnętrznej koordynacji UE w tworzeniu procedur związanych z ewakuacją medyczną. Z zadowoleniem przyjmuje również dodatkowe wsparcie zapewniane przez Komisję i państwa członkowskie w zakresie opracowywania nowych szczepionek i terapii, w tym zapowiedzianą w dniu 6 listopada inwestycję 280 mln EUR we wspólną inicjatywę UE i przemysłu farmaceutycznego w zakresie intensyfikacji badań nad ebolą i opracowywania protokołów dotyczących kontroli zakażeń szpitalnych.
11. Rada zgadza się na wzmocnienie koordynacji i wymiany – przy wykorzystaniu istniejących platform – informacji dotyczących luk w gotowości regionalnej, aby ustalić – w ścisłej koordynacji z WHO i innymi podmiotami międzynarodowymi – kolejność priorytetów głównych zagrożeń.
12. Rada odnotowuje prace podjęte przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz Komisję w zakresie zidentyfikowania i skorygowania słabszych punktów w naszym reagowaniu, a także w zakresie oceny szerszych skutków eboli w odniesieniu do polityki, bezpieczeństwa i gospodarki. W tym względzie podkreśla znaczenie pilnego udzielenia tym państwom wsparcia w odbudowie systemów opieki zdrowotnej.
13. Rada podkreśla ponadto znaczenie podjęcia długoterminowych kwestii związanych z odpornością, zmniejszaniem ubóstwa, oddziaływaniem społecznym, zdolnościami w sektorze edukacji, szeroko pojętym programem budowy pokoju, jak również potrzebą wdrożenia międzynarodowych przepisów zdrowotnych (IHR).
14. Rada z zadowoleniem przyjmuje determinację wykazaną przez koordynatora UE ds. eboli w zakresie wzmocniania zbiorowej reakcji i koordynacji Unii Europejskiej, a także ułatwiania ścisłej współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych, organizacjami regionalnymi oraz innymi kluczowymi partnerami. Odnotowuje jego priorytety, które zostały przedstawione Radzie, a także ustalenia i zalecenia dotyczące sytuacji na miejscu będące rezultatem wizyty koordynatora UE ds. eboli Christosa Stylianidesa oraz komisarza ds. zdrowia Vytenisa Andriukaitisa w Gwinei, Liberii i Sierra Leone w dniach 12–16 listopada, zwłaszcza pilną potrzebę rozmieszczenia dodatkowego personelu medycznego i epidemiologicznego, aby elastycznie dostosować reagowanie do dynamiki epidemii w pewnych częściach regionu oraz by zapewnić wydajną koordynację operacyjną między głównymi zainteresowanymi podmiotami na szczeblu krajowym. Odnotowuje również gotowość koordynatora do dalszego poprowadzenia prac przygotowawczych do międzynarodowego posiedzenia wysokiego szczebla – z udziałem ONZ – przygotowanego wspólnie przez zainteresowane służby Komisji i ESDZ oraz państwa członkowskie.
15. Rada zachęca koordynatora UE ds. eboli do przedstawienia, podczas następnego posiedzenia, sprawozdania oraz dalszych zaleceń w ramach przygotowań do dyskusji na forum Rady Europejskiej w grudniu”.

Balkany Zachodnie / Bośnia i Hercegowina

Rada podsumowała sytuację panującą w Bośni i Hercegowinie po wyborach, które przeprowadzono 12 października. Ministrowie omówili sposoby i środki służące temu, by zachęcić ten kraj do podjęcia reform, a także europejską perspektywę Bośni i Hercegowiny, m.in. na podstawie inicjatyw państw członkowskich.

Po debacie wysoka przedstawiciel stwierdziła, że prawdopodobnie istnieje możliwość rozpoczęcia stosownego procesu w oparciu o nowe podejście, bez stosowania warunków związanych z procesem rozszerzenia. Dodała, że jest porozumienie co do tego, by w najbliższych dniach podążać w tym kierunku.

Libia

Ministrowie poruszyli kwestię ostatnich wydarzeń w Libii.

UE w pełni popiera wysiłki podejmowane przez specjalnego przedstawiciela Sekretarza Generalnego ONZ Bernardino Leóna. Podtrzymuje swoje zobowiązanie, by wspomagać naród libijski w próbach znalezienia politycznych sposobów rozwiązania kryzysu i zapewnienia jedności, możliwości odpowiedzialnego sprawowania rządów i tworzenia instytucji z myślą o pokojowej i stabilnej przyszłości wszystkich Libijczyków.

Budżet Europejskiej Agencji Obrony na rok 2015

Rada uzgodniła budżet Europejskiej Agencji Obrony na rok 2015 w wysokości 30,5 mln EUR. Jego formalne przyjęcie nastąpi wkrótce.

Operacje wojskowe UE

Rada, w obecności sekretarza generalnego NATO Jensa Stoltenberga, podsumowała aktualną sytuację w zakresie operacji wojskowych UE.

Sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w szerszym sąsiedztwie UE

Ministrowie obrony omówili z sekretarzem generalnym NATO Jensem Stoltenbergiem sytuację w zakresie bezpieczeństwa w szerszym sąsiedztwie UE. Wymiana poglądów obejmowała kryzysy na Ukrainie, w Iraku i w Syrii.

Perspektywy dla wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony

W ramach przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2015 r. ministrowie obrony podczas obiadu omówili perspektywy dla unijnej wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO).

Rada przyjęła następujące konkluzje:

- „1. Środowisko bezpieczeństwa Europy zmienia się znacząco, szybko i radykalnie. Obecne konflikty i niestabilność w naszym bliskim i dalszym sąsiedztwie, jak np. w Iraku, Libii, Sahelu, Syrii i na Ukrainie nadal budzą poważne obawy. Taki rozwój wydarzeń, wraz z długotrwałymi i nowo pojawiającymi się wyzwaniami w dziedzinie bezpieczeństwa, może mieć skutki dla bezpieczeństwa europejskiego oraz międzynarodowego pokoju i stabilności w jeszcze dłuższej perspektywie. Wskazuje on również na bliskie powiązania pomiędzy wewnętrznym i zewnętrznym wymiarem bezpieczeństwa.

W związku z tym, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2013 r., Rada ponownie zwraca się do Wysokiego Przedstawiciela, by w ścisłej współpracy z Komisją ocenił wpływ zmian w środowisku globalnym oraz by, po konsultacjach z państwami członkowskimi, przedstawił Radzie w 2015 r. sprawozdanie dotyczące wyzwań i możliwości stojących przed Unią.

2. Ponadto Rada ponownie podkreśla pilną potrzebę, by umożliwić UE i jej państwom członkowskim przyjęcie zwiększonych zobowiązań do działania w charakterze podmiotu zapewniającego bezpieczeństwo, na szczeblu międzynarodowym, a w szczególności w jej sąsiedztwie, co ma umacniać również ich własne bezpieczeństwo i strategiczną rolę na świecie poprzez wspólne stawienie czoła tym wyzwaniom. UE wraz z jej państwami członkowskimi, w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) oraz innych polityk i instrumentów, ma do odegrania ważną rolę poprzez jej wyjątkowe, kompleksowe podejście do zapobiegania konfliktom i ich skutkom oraz zarządzania konfliktami i ich skutkami. Ponadto Rada podkreśla, że ochrona i propagowanie europejskich interesów i wartości będzie w coraz większym stopniu wymagało połączenia wysiłków UE i jej państw członkowskich, u którego podstaw leżą niezbędne środki i wystarczające zasoby budżetowe.

Rada ponownie potwierdza swoje zaangażowanie we wzmocnienie WPBiO, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2013 r. i jej własnymi konkluzjami z listopada 2013 r.

3. Rada podkreśla znaczenie współpracy ze swoimi partnerami, w szczególności ONZ, NATO, OBWE i Unią Afrykańską, a także z partnerami strategicznymi i innymi krajami partnerskimi – w swoim sąsiedztwie oraz w wymiarze bardziej globalnym – przy należytych poszanowaniu ram instytucjonalnych UE i jej autonomii w zakresie podejmowania decyzji. Zauważa, że priorytetowo należy potraktować współpracę z partnerami, którzy wyznają te same wartości i zasady co UE oraz mają możliwość i chęć wspierania wysiłków UE w zakresie zarządzania kryzysowego.

Rada z zadowoleniem przyjmuje odpowiednie wyniki szczytu NATO w Walii z września 2014 r. Rada potwierdza również swoje poparcie dla dalszej realizacji planu działania UE na rzecz wsparcia udzielanego w ramach WPBiO na rzecz utrzymywania pokoju przez ONZ oraz dla wdrożenia oświadczenia ze szczytu UE – Afryka z 2014 r.

4. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2013 r. dotyczącymi bezpieczeństwa i obrony, Rada ponownie wyraża potrzebę zwiększenia skuteczności WPBiO oraz rozwoju i utrzymywania potencjału państw członkowskich wspieranego przez bardziej zintegrowaną, zrównoważoną, innowacyjną i konkurencyjną europejską bazę technologiczno-przemysłową sektora obronnego (EDTIB), która również przyczynia się do tworzenia miejsc pracy, wzrostu i innowacji w całej UE i może zwiększyć strategiczną autonomię Europy, wzmacniając jej zdolność do współpracy z partnerami. Wymaga to systematycznej współpracy i koordynacji w ramach UE i między poszczególnymi państwami członkowskimi – przy uwypukleniu faktu, jak istotne jest sprostanie wymogowi utrzymywania wystarczającego poziomu wydatków związanych z bezpieczeństwem i obroną – oraz spójnego i skutecznego wykorzystywania instrumentów i polityk UE.
5. Podkreślając znaczenie misji i operacji w dziedzinie WPBiO dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, Rada z zadowoleniem przyjmuje rozmieszczenie w 2014 r. w ramach WPBiO pomostowej operacji wojskowej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUFOR RCA), misji cywilnej w dziedzinie WPBiO na Ukrainie (EUAM Ukraine), którą obecnie Rada postanowiła uruchomić, jak również postępy poczynione w kierunku zainicjowania misji cywilnej w Mali (EUCAP SAHEL Mali). Rada z zadowoleniem przyjmuje również obecnie prowadzone na trzech kontynentach działania pozostałych dziewięciu misji cywilnych WPBiO i czterech operacji wojskowych WPBiO.¹ Rada z zadowoleniem odnotowuje, że podczas tych misji i operacji szczególną uwagę zwrócono na wspieranie praw człowieka, jak również na wdrażanie rezolucji nr 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ, dzięki czemu propagowano podstawowe wartości, na których opiera się UE.

Rada uznaje potrzebę współpracy z ONZ w Republice Środkowoafrykańskiej w zakresie reformy sił bezpieczeństwa, w tym sił zbrojnych, aby ustabilizować sytuację i wesprzeć przemiany polityczne. W związku z tym uznaje wartość dodaną potencjalnego dalszego zaangażowania UE w reformę sektora bezpieczeństwa, w ramach wsparcia wysiłków ONZ, przy jednoczesnym zagwarantowaniu uczestnictwa podmiotów lokalnych w tym procesie, jak również wzywa do opracowania w tym kontekście koncepcji zarządzania kryzysowego.

6. Obecnie Rada:
 - uzgodniła dalsze działania dotyczące inicjatywy na rzecz wspierania budowy potencjału krajów partnerskich i organizacji regionalnych, aby umożliwić im w coraz większym stopniu samodzielne zapobieganie kryzysom i zarządzanie nimi, zwróciła się przy tym do Wysokiego Przedstawiciela i do Komisji o przedstawienie – z myślą o posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2015 r. – wspólnego wniosku dotyczącego podejścia w wymiarze politycznym do praktycznej realizacji. Polityka ta powinna uwzględniać rolę i kompetencje państw członkowskich oraz proponować odpowiednie mechanizmy koordynacji i finansowania na podstawie wspólnych ocen potrzeb i analiz ryzyka. Podkreślając elastyczny geograficzny zakres tej inicjatywy, Rada zauważa, że przygotowanie takiej polityki powinno opierać się na przypadkach pilotażowych określonych w Mali i Somalii, które powinny być opracowane na początku 2015 r., a także na dalszych działaniach wynikających z konkluzji Rady Europejskiej z marca 2014 r. w odniesieniu do potrzeby wzmocnienia afrykańskiej architektury pokoju i bezpieczeństwa;

¹ EUBAM Libya; EUBAM Rafah; EUCAP Nestor; EUCAP SAHEL Niger; EUFOR Althea; EULEX Kosovo; EUMM Georgia; EUNAVFOR Atalanta; EUPOL Afghanistan; EUPOL COPPS; EUSEC RD Congo; EUTM Somalia i EUTM Mali.

- przyjęła ramy polityki UE w zakresie cyberobrony, w których kładzie się nacisk na: wspieranie rozwijania związanych z WPBiO zdolności państw członkowskich w zakresie cyberobrony; usprawnienie ochrony sieci łączności związanych z WPBiO wykorzystywanych przez podmioty UE; propagowanie współpracy i synergii cywilno-wojskowych z szerzej pojętymi politykami cybernetycznymi UE, odpowiednimi instytucjami i agencjami UE, a także z sektorem prywatnym; zwiększanie możliwości szkolenia, kształcenia i ćwiczeń; oraz zacieśnianie współpracy z odpowiednimi partnerami międzynarodowymi;
- przyjęła ramy polityki w zakresie systematycznej i długoterminowej współpracy w dziedzinie obronności. Aby pogłębić współpracę w Europie, te ramy polityki będą stanowić wzór dla podejścia opartego na współpracy stosowanego przez państwa członkowskie, za pośrednictwem ich krajowych procesów decyzyjnych, w związku z rozwojem zdolności obronnych. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej, działania te są prowadzone w pełnej spójności z obecnymi procesami planowania NATO;
- ustaliła katalog postępu na rok 2014, który zawiera ocenę krytycznych niedoborów wojskowych wynikających z procesu związanego z celem podstawowym oraz ich wpływu na WPBiO; te niedobory zostały wprowadzone do zmienionego planu rozwoju zdolności uzgodnionego przez Radę Sterującą Europejskiej Agencji Obrony, która powinna wspierać i ukierunkowywać krajowe planowanie zdolności, określać wymagane zdolności oraz wykorzystywać możliwości współpracy.

7. Ponadto Rada z zadowoleniem przyjmuje dalsze postępy w realizacji konkluzji Rady Europejskiej, co przedstawiono w sprawozdaniu Wysokiego Przedstawiciela z lipca i planie działania Komisji z czerwca, oraz zachęca do dalszych prac nad wszystkimi nierozstrzygniętymi kwestiami w ramach przygotowań do posiedzenia Rady Europejskiej w czerwcu 2015 r. W tym kontekście Rada podkreśla w szczególności:

- realizację kompleksowego podejścia UE, zgodnie z konkluzjami Rady z maja 2014 r., w tym poprzez opracowanie planu działania przed końcem pierwszego kwartału 2015 r.;
- przyjęcie międzysektorowej strategii UE w zakresie bezpieczeństwa morskiego przez Radę w czerwcu 2014 r. i jej bieżącą realizację w postaci konkretnych działań, uwzględnianie aspektu bezpieczeństwa morskiego w politykach i strategiach UE, a także – w kontekście UE i jej państw członkowskich – m.in. promowanie zwiększonej wspólnej orientacji sytuacyjnej i lepszej wymiany informacji, czemu służyć ma plan działania, który ma być uzgodniony do końca 2014 r.;
- bieżące prace dotyczące szkolenia, szybkiego reagowania, interoperacyjności oraz bezpieczeństwa i ochrony rozmieszczonego personelu;
- rozwój konkretnego wsparcia w ramach WPBiO, ukierunkowanego na zarządzanie granicami w regionie sahelско-saharyjskim, stanowiącego część planu działania wdrażającego strategię UE na rzecz Sahelu;

- wzmocnienie powiązań między bezpieczeństwem zewnętrznym i wewnętrznym, przede wszystkim przez bardziej ustrukturyzowane podejście do współpracy między misjami i operacjami w dziedzinie WPBiO a podmiotami działającymi w obszarze wolności / bezpieczeństwa / wymiaru sprawiedliwości, w szczególności agencjami UE (Europolem, Fronteksem i Cepolem) oraz z Interpolem, jak również wzmocnienie powiązań z europejskimi siłami żandarmerii. Pomoże to między innymi w radzeniu sobie z ważnymi horyzontalnymi kwestiami, takimi jak nielegalna migracja, przestępczość zorganizowana, terroryzm, zagraniczni bojownicy i bezpieczeństwo cybernetyczne;
 - znaczenie ponownego przeglądu obszarów priorytetowych określonych na posiedzeniu Rady Europejskiej w Santa Maria da Feira i pełnej realizacji planu rozwoju zdolności cywilnych oraz dalszego opracowywania narzędzi mających ułatwiać eliminację wykrytych luk, w tym przez finalizację projektu „Goalkeeper” i zestawienie wykazu ogólnych cywilnych zadań w ramach WPBiO;
 - obecne rozważania służące przeanalizowaniu wszystkich możliwości korzystania z art. 44 TUE;
 - wartość dodaną wnoszoną przez uruchomienie Centrum Operacyjnego UE, zgodnie z jego zmienionym mandatem, jak również odnowione mandaty Centrum Satelitarnego UE i Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony;
 - konieczność szybkiego osiągnięcia postępów w pracach nad ustanowieniem wspólnego centrum usług, aby zwiększyć efektywność i zrationalizować świadczenie usług wsparcia na rzecz cywilnych misji w dziedzinie WPBiO oraz ulepszyć ich wczesne rozmieszczanie i skuteczne prowadzenie.
8. Rada z zadowoleniem przyjmuje rezultaty osiągnięte przez Europejską Agencję Obrony (EDA) w 2014 r., w szczególności jej wkład w realizację zadań przekazanych przez Radę w listopadzie i przez Radę Europejską w grudniu 2013 r.
9. Rada z zadowoleniem przyjmuje fakt, że państwa członkowskie, wspierane przez EDA, poczyniły znaczne postępy w projektach i programach dotyczących wspólnego pozyskiwania i wykorzystywania zdolności wojskowych, w szczególności w czterech kluczowych projektach zatwierdzonych przez Radę Europejską w grudniu 2013 r. dotyczących: tankowania w powietrzu, zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych, rządowej łączności satelitarnej oraz cyberobrony. Rada zachęca agencję do dalszego określania możliwości współpracy w zakresie zdolności obronnych na podstawie ostatnio zmienionego planu rozwoju zdolności, jak również do wspierania wspólnych projektów za pomocą narzędzi i zachęt. W tym kontekście zwraca uwagę, że w związku z posiedzeniem Rady Europejskiej w czerwcu 2015 r. osiągnięto postępy w pracach – w ścisłej koordynacji z państwami członkowskimi – nad fiskalnymi środkami niezakłócającymi rynku oraz nad wspólnym udzielaniem zamówień. W dziedzinach, w których jest to możliwe, Rada zachęca do synergii z unijnymi politykami i instrumentami na rzecz wspierania programów i zachęt.

10. Rada zachęca agencję, by nadal wspierała współpracę państw członkowskich i Komisji w zakresie odnośnych zagadnień. Rada z zadowoleniem przyjmuje prace Komisji nad działaniami przygotowawczymi do badań związanych z WPBiO, nad którymi wspólnie pracują państwa członkowskie, EDA i ESDZ, co może doprowadzić do szerzej zakrojonego programu badawczego wspierającego WPBiO; Rada wzywa do dalszych postępów w tej dziedzinie. Rada z zadowoleniem odnotowuje rolę, jaką agencja odgrywa we wspieraniu uczestniczących państw członkowskich w reagowaniu na ewentualne skutki innych polityk UE dla obronności, a także ewentualne pełnienie roli pośrednika ds. wojskowych w odniesieniu do wdrażania jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SES) i europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR) w dziedzinie wojskowej oraz europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej. Rada ponownie podkreśla potrzebę zmaksymalizowania synergii w badaniach i technologiach dotyczących podwójnego zastosowania, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2013 r.
11. Podkreślając znaczenie EDTIB, Rada z zadowoleniem przyjmuje działania EDA i Komisji obejmujące: (i) poprawę bezpieczeństwa dostaw, w szczególności dzięki opracowaniu przez Komisję, we współpracy z państwami członkowskimi, Wysokim Przedstawicielem i EDA, planu działania w zakresie kompleksowego ogólnounijnego systemu bezpieczeństwa dostaw; (ii) wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw w sektorze bezpieczeństwa i obrony, łącznie z dostępem do programów finansowania UE i transgranicznych rynków, w tym poprzez utworzenie grupy doradczej; (iii) zwiększenie opłacalności i skuteczności europejskiego rynku bezpieczeństwa i obrony; oraz (iv) wspieranie europejskiej bazy technologicznej i przemysłowej, w tym zwiększenie jej konkurencyjności na rynku światowym. Rada przypomina, że działania te powinny obejmować możliwości dla przemysłu obronnego w UE, być wyważone i w pełni zgodne z przepisami UE.
12. Rada podkreśla, że jej skierowane do EDA konkluzje dotyczące rozszerzenia rozwoju zdolności wojskowych i wzmocnienia przemysłu obronnego stanowią wytyczne Rady dla działań EDA w 2015 r., w kontekście decyzji Rady określającej statut, siedzibę i zasady operacyjne Europejskiej Agencji Obrony (decyzja Rady 2011/411/WPZiB z dnia 12 lipca 2011 r.).

* * *

13. W maju 2015 r. Rada przyjmie konkluzje w sprawie WPBiO, aby umożliwić Radzie Europejskiej podsumowanie postępów i przedstawienie dalszych wytycznych w czerwcu 2015 r. W tym celu Rada zwraca się do Komisji, Wysokiego Przedstawiciela i Europejskiej Agencji Obrony o przedstawienie sprawozdania z postępów i dostarczenie szczegółowych wkładów do kwietnia 2015 r.”.

INNE ZATWIERDZONE PUNKTY

SPRAWY ZAGRANICZNE

Gruzja – Plan działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego

Rada przyjęła następujące konkluzje w sprawie planu działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego dla Gruzji:

- „1. Rada potwierdza zobowiązanie UE do realizacji wspólnego celu, którym jest umożliwienie obywatelom Gruzji podróżowania bez wiz, o ile stworzone zostaną warunki sprzyjające dobrze zarządzanej i bezpiecznej mobilności, określone w planie działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego.
2. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje sporządzone przez Komisję drugie sprawozdanie – z 29 października 2014 r. – z postępu prac w zakresie wykonania przez Gruzję planu działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego. Rada przyjmuje również z zadowoleniem ocenę Komisji odnośnie do potencjalnych skutków dla migracji i bezpieczeństwa w Unii Europejskiej, jakie może spowodować przyszła liberalizacja reżimu wizowego dla Gruzji, i podkreśla znaczenie tej oceny w procesie realizacji planu działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego.
3. Rada zgadza się ze stwierdzeniem, że Gruzja spełniła wszystkie kryteria w ramach pierwszej fazy planu działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego, i postanawia rozpocząć ocenę kryteriów w ramach fazy drugiej. W tym względzie Rada podkreśla potrzebę pełnego i skutecznego spełnienia wszystkich kryteriów w ramach fazy drugiej i będzie na tę kwestię zwracała szczególną uwagę.
4. Rada zwraca się do Komisji, by kontynuowała wspieranie Gruzji w realizacji planu działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego oraz by nadal składała sprawozdania z wykonania tego planu, w tym aktualne informacje na temat potencjalnych skutków dla migracji i bezpieczeństwa, tak aby można było stwierdzić, czy spełniono wszystkie kryteria określone w planie działania na rzecz liberalizacji reżimu wizowego”.

Rada Stowarzyszenia UE–Gruzja

Rada zatwierdziła stanowisko UE na pierwsze posiedzenie Rady Stowarzyszenia UE–Gruzja w następstwie podpisania układu o stowarzyszeniu UE–Gruzja i rozpoczęciu jego tymczasowego stosowania.

Stosunki z Gruzją i Republiką Mołdawii

Rada przyjęła stanowisko UE w ramach rad stowarzyszenia z Gruzją i z Republiką Mołdawii. Stanowisko to dotyczy przyjęcia regulaminu wewnętrznego rad stowarzyszenia, komitetów stowarzyszenia i podkomitetów, a także ustanowienia dwóch podkomitetów i przekazania niektórych uprawnień przez rady stowarzyszenia komitetom stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.

Ukraina – środki ograniczające

Rada uaktualniła informacje dotyczące jednej z osób objętych unijnymi środkami ograniczającymi w związku z działaniami przeciwko integralności terytorialnej Ukrainy.

Rada Współpracy UE – Republika Kirgiska

Rada przyjęła stanowisko UE na trzynaste posiedzenie Rady Współpracy UE–Republika Kirgiska zaplanowanego na 18 listopada.

WSPÓLNA POLITYKA BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY

Misja doradcza UE na Ukrainie

Rada postanowiła uruchomić misję doradczą Unii Europejskiej na rzecz reformy cywilnego sektora bezpieczeństwa na Ukrainie (EUAM Ukraine) w dniu 1 grudnia 2014 r. Jednocześnie przyznała tej misji budżet w wysokości 13,1 mln EUR na pierwsze 12 miesięcy jej dwuletniego mandatu. Więcej informacji w [komunikacie prasowym](#).

Zdolności wojskowe UE

Rada odnotowała sprawozdanie z postępu prac nad rozwojem zdolności wojskowych UE za okres od listopada 2013 r. do października 2014 r.

Sprawozdanie szefa Europejskiej Agencji Obrony

Rada zapoznała się ze sprawozdaniem szefa Europejskiej Agencji Obrony dla Rady. Agencja składa sprawozdania na temat swoich działań w zakresie rozwijania zdolności wojskowych, stymulowania związanych z tym badań, wzmocnienia europejskiej bazy przemysłowej w dziedzinie obronności, a także partnerstw.

Ramy polityki UE w zakresie cyberobrony

Rada przyjęła ramy polityki UE w zakresie cyberobrony. Skoncentrowano się w nich na działaniach wspierających rozwój zdolności państw członkowskich w zakresie cyberobrony, które można udostępniać do celów misji i operacji WPBiO. Ramy polityki określają również kroki służące poprawie ochrony sieci łączności w ramach WPBiO zarządzanych przez instytucje UE. Potwierdzone zostaną też działania służące wsparciu badań (we współpracy z sektorem prywatnym i środowiskiem akademickim), wspólnemu pozyskiwaniu i wykorzystywaniu zdolności wojskowych w zakresie szkoleń dotyczących cyberobrony oraz zacieśnieniu współpracy z NATO.

Ramy polityki w zakresie systematycznej i długoterminowej współpracy w dziedzinie obronności

Rada przyjęła ramy polityki w zakresie systematycznej i długoterminowej współpracy w dziedzinie obronności. W tych ramach polityki państwa członkowskie wyrażają swoje zaangażowanie na rzecz pogłębienia współpracy w dziedzinie obronności, poczynwszy od określania wymogów i ustalania priorytetów poprzez wsparcie eksploatacyjne aż po składowanie. Podejścia do współpracy będą kształtowane m.in. poprzez zwiększoną wymianę informacji, wspólne określanie niedociągnięć i ustalanie priorytetów oraz włączenie współpracy do głównego nurtu krajowego planowania obronnego.

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

42. posiedzenie Rady EOG

Rada opracowała wspólne stanowisko Unii Europejskiej na 42. posiedzenie Rady Europejskiego Obszaru Gospodarczego, które odbędzie się w Brukseli w dniu 19 listopada 2014 r.
